

AQUESTA ÉS LA NOSTRA FESTA, LA FESTA DE DIJOURS GRAS...

La setmana de Carnestoltes és una de les més esperades per tots els infants, mestres, famílies i fins i tot habitants del poble de Montferrer. I, per què? Doncs perquè el Carnestoltes ens visita amb moltes ganes, i ens aporta tota la gresca i xerinola que tant necessitem per passar-ho genial!

Aquest any, tan atípic, res ha pogut amb les ganes de poder-ho viure un any més. I molts infants, tan bon punt vam tornar de vacances de Nadal es preguntaven “*podrem fer Dijous Gras?*”, “*Haurà marxat el coronavirus per deixar-nos disfressar per Dijous Gras?*”. Doncs sí, ho vam poder celebrar adaptant-nos a totes les mesures però fent-ho igual de vertader que sempre.

Ei! Però no tot va ser el dijous... Tot va començar el divendres anterior, quan estàvem tranquils acabant el divendres cansats i de sobte, les nostres orelles van sentir un fort escàndol que semblava estar fora de les nostres aules.

Doncs sí! Les orelles no s'equivoquen! Van aparèixer per les finestres els nostres companys i companyes de Cicle Superior, disfressats de dalt a baix, fet que dificultava poder encertar de qui es tractava.

A ritme de corrandes, inventades per ells mateixos, ens van dir que el Rei Carnestoltes ens demanava que el dilluns havien de portar unes ulleres d'allò més originals. I és clar que sí, així ho vam fer!

El dilluns, grans i petits, tots amb ulleres i gaudint de mirar-nos i poder riure els uns dels altres. Que és si no la setmana de Carnestoltes? Són uns dies per riure, per dur posat tot allò que potser no ens ficaríem, per ser originals, per crear i imaginar les nostres disfresses... Vaja, per ser naturals i espontanis cadascú amb els seus gustos!

Els dies van anar passant i cada dia, a la tarda, esperàvem amb candeletes la visita dels infants de Cicle Superior. Duien panderetes, maraques, cascavells, perruques, ulleres, faldilles de colors... Tot va ser il·lusió, soroll, festa i nervis cada dia.

Els pentinats estrafolaris i els cabells pintats ens van sorprendre durant el dimarts. L'originalitat que s'anava veient a l'entrada i a la sortida, entre passadissos i a l'esbarjo, era d'allò més divertida.

Ah... I no us ho perdeu! El dimecres ho vam tenir molt fàcil al llevar-nos. De fet, alguns infants fins i tot van dir que havien pogut dormir una estona més perquè el pijama que ens havia demanat el Rei Carnestoltes ja el duien posat i només van haver de rentar-se la cara i les dents, esmorzar i...Motxilla a l'esquena! Deu ser que potser el senyor Rei a vegades és força gandul i... Si podia evitar vestir-se, ja es donava per satisfet!

Per últim, el dia més esperat. El nostre dia. El dia dels habitants de Montferrer; el dia de cantar la nostra cançó i visitar casa per casa i comerç per comerç a ritme de cançons, acordions, percussió i ball.

Tot això, òbviament, acompanyat d'un bon grapat de disfresses originals. Algunes conegudes, algunes innovadores, algunes d'abric, d'altres d'haver-se d'abrigar per sota. Pares, mares, avis, tiets, germans... Tothom qui va poder va decidir acompanyar-nos a fer la tradicional Rua de Dijous Gras. Amb força, ganes i alegria vam interpretar totes les cançons que tants dies portàvem assajant-les a l'escola.

Sempre és un matí molt intens, i quan arriba l'hora de dinar sembla que el dia s'hagi d'acabar i que estem molt cansats. Però resulta que no! Amb el mateix soroll, i la mateixa energia, dinem plegats al menjador. La sorpresa va ser nostra, quan vam entrar pensant que ens esperarien els macarrons i... Resulta que no!

L'Antònia, el Pol i la Montse ens havien preparat un "pica pica" amb patates, olives, fuet i formatge. Hauríem repetit les vegades que fos necessari, però els macarrons, la carn arrebossada i el iogurt feien molt bona pinta i no podien dir que no. Així que el dinar va ser divertit i entretingut, amb molt xivarri tots junts però no per això menys interessant.

Els jocs de la tarda al pati del darrere, barrejats i amb uns grups de diferents colors també ens van ajudar a crear més vincle, més unió i més cohesió entre tots nosaltres. Vam poder gaudir d'una estona tots els infants i mestres d'Educació Infantil, deixant de banda tot allò atípic que ens està presentant aquest curs escolar, però amb entusiasme, alegria i ganes vam aconseguir un any més un Dijous Gras ben especial.

***Aquesta és la nostra festa,
la festa de Dijous Gras.
Doneu-nos força teca,
per a fer un bon dinar...
Bon dinar!***